ΒΗΜΑ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ

2
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1920

ρίοδος Β' ‖ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ ‖ Ἔτος Δ' Ἀριθμός 318

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. **Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΟΥ**

Ὁ πολιτευτὴς κ. Γεώργ. Παπαδόπετρος, παρακληθεὶς ὑ Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου, μετὰ τὴν τελευταίαν εἰς Ἀθή ς ἐπίσκεψίν του, ὅπως γίνῃ ωστὴ καὶ ἡ γνώμη τῶν Κρη ῶν ἀντιπολιτευομένων, διὰ τὴν ργειαν τῶν μελλουσῶν ἐκλο ῶν, ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν ὸ ἀκόλουθον ἄρθρον;

Πρὸ παντὸς καθ' ἡμᾶς ζήτημα μεγάλης σπουδαιότη ος εἶνε τὸ ὑποβόσκον ἐν λῃ τῇ Ἑλλάδι μῖσος κατὰ τῶν Κρητῶν—ὁ Ἀντικρητισμός.—Κατὰ τὴν πρὸ διετί ς ἐξορίαν μου εἰς Χίον, Σῦρον καὶ Σίφνον ἀλληλοδιαδόχως, ἀντελήφθην ἐνεργείας κατωτέρων διοικητικῶν ὀργάνων ἀπαισίας, ὅμοιαι τῶν ὁποίων ἤκουσα ἔκτοτε ἔλαβον χώραν καὶ ἄλλα οῦ τοῦ Βασιλείου, αἱ ὁποῖαι μὲ ἔπεισαν ὅτι ἐν μέρει δικαίως ἐγεννήθη τὸ αἴσθημα τοῦ Ἀντι—Κρητισμοῦ. Ὅταν μως ἐξετασθῇ ὅτι αἱ ἔκνομοι αὐταὶ πράξεις ὀφείλονται πρωτίστως μὲν εἰς ὁδηγίας πρὸς ἐφαρμογὴν προδιαγεγραμμένου σχεδίου τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε,» διὰ νὰ φανατίσῃ τοὺς Κρῆτας ὑπὲρ τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ καὶ νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι μόνον ὑπὸ τὴν προστασίαν τούτου Κυβερνῶντος τὴν Ἑλλάδα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωσι παντὸς πόθου των, πρὸ παντὸς δὲ καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν πολιτικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν κατωτέρων τούτων ὀργάνων, οἱ ὁποῖοι ἐκ τῶν ποιμενικῶν καὶ γεωργικῶν των ἐργασιῶν ἀποσπασθέντες ἐκλήθησαν νὰ παράσχωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς στιγμὰς σοβαρωτάτας ἐσωτερικῆς διαμάχης, καὶ καθ' ἃς ἐχρειάζοντο ἄνδρες ἐκτάκτου μορφώσεως, ἱκανότητος καὶ μὲ διπλωματικὰ ἔτι προσόντα· ὅταν πρὸς τού ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας ἐκυκλοφόρει Βενιζελικὴ μόνον ἐφημεριδογραφία, ἡ ὁποία ὡς κυριώτερον προορισμόν της ἐθεώρει τὸ νὰ ὑβρίζῃ τοὺς μὴ δυναμένους ν' ἀπολογηθῶσι Βασιλέα καὶ Βασιλικόν, καὶ πάντα ἀντιφρονοῦντα εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἀντὶ τοῦ πρωϊνοῦ των καφὲ ἔδει νὰ ῥοφῶσι τοὺς τίτλους, προδότης, ἀντεθνικός, πουλημένος κ.λ.π, καὶ ὅτι ἂν ἐτόλμα τις ἐκ τῶν ὑβριζομένων πολίτης ἢ πολιτευόμενος ν' ἀμυνθῇ κατὰ τοῦ ὑβρεολογίου συνελαμβάνετο, ἐφυλακίζετο καὶ κατεδικάζετο εἰς βαρείας πολλάκις ποινὰς ἐπὶ δυσμενείᾳ κατὰ τοῦ καθεστῶτος. τί ἠθέλετε νὰ πράξῃ ὁ βλέπων ὅλα ταῦτα ἀμόρφωτος Κρὴς χωροφύλαξ, ὅστις πλέον ἐπίστευεν ὅτι οἱ ὡς ἄνω τιτλοφορούμενοι ἦσαν καὶ ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους; Τὸ αἴτιον λοιπὸν ὀφείλεται κατὰ δεύτερον λόγον καὶ εἰς τὴν ἀρθρογραφίαν τῶν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐγγραμμάτων δημοσιογράφων καὶ τὰς δημοσιευομένας διὰ τοῦ τύπου συνεντεύξεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑπουργῶν καὶ ἐξεχόντων Βενιζελικῶν παραγόντων, βεβαιούντων συνεχεῖς προδοσίας ἐθνικῶν συμφερόντων ἀπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου. Δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ ἁπλοῦς ἐκεῖνος Κρὴς χωροφύλαξ ὁ διαπράττων ἀδικοπραγίας, ἂν ἀμέσως τότε ἐκαλεῖτο νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ τοῦ ἔθνους ὅρια καὶ συμφέροντα κατὰ τῶν Βουλγάρων, Τούρκων καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου ἐχθροῦ, θὰ ἔσπευδε νὰ χύσῃ τὸ αἷμα του καὶ νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωήν του πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ πολεμίου.

Πλὴν τούτων μήπως ἡ πλειονότης τῶν Κρητῶν, καὶ δὴ ἔκλεκτὴ τάξις τῶν πολιτευομένων των, δὲν ἐξωρίσθησαν, δὲν ἐφυλακίσθησαν καὶ δὲν ὑπέστησαν χειρότερα τῶν ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος; Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐθυσίασε μὲν πολλὰ ἑκατομμύρια καὶ πολλὰς ἑκατοντάδας ἀνδρῶν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κρήτης, ταὐτοχρόνως ὅμως καὶ οἱ Κρῆτες συνηγωνίζοντο καὶ πάντοτε προθύμως ἐθυσιάζοντο ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν. Ὁ ἱστοριογράφος θὰ μνημονεύσῃ ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1821 οἱ Κρῆτες ἠγωνίσθησαν καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ ἐν Κρήτῃ τὸν κοινὸν ἀγῶνα, καὶ ἔκτοτε ἐθυσιάσθησαν ἐξεγειρόμενοι καὶ ἓν ἔχοντες ἀείποτε πρόγραμμα—τὴν ἕνωσιν τὴν Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος — ἀπορρίπτοντες αὐτονομίας καὶ ἡγεμονίας ἀπὸ τοῦ 1866 χορηγουμένας ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἔχοντες δ' ἐγγένειν ἀποδείξωσι θυσίας παμμεγίστας, ἡρώων δὲ καὶ μαρτύρων ἀπειρίαν καὶ ὅτι καὶ ὅτε τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἠπειλοῦντο, καὶ Βεράτια διὰ Βουλγάρους ἐπισκόπους ἐν Μακεδονίᾳ ἐπρόκειτο να δοθῶσιν, μονομερὴς ἐξέγερσις τῶν Κρητῶν ἐν τῇ Νήσῳ των, ἐματαίωνε τὰς σχετικὰς ἐνεργείας καὶ ἀποφάσεις Τούρκων καὶ Βουλγάρων, καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὰς φρικαλεότητας κατὰ τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ, οἱ Κρῆτες προέταξαν ἐπίσης τὰ στήθη των συνεχῶς ἐπὶ 10ετίαν, μηδενὸς ὑστερήσαντος, ἀλλ' εἰς κάθε γωνίαν γῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔχοντες νὰ ἐπιδείξωσι καὶ ἕναν τάφον Κρητὸς πολεμιστοῦ. Ἐν τέλει ἂν διαπράχθησαν ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ κ. Βενιζέλου διάφορα ἀτοπήματα ἑαυτοὺς νὰ αἰτιᾶσθε, διότι σεῖς ἐφέρετε καὶ ἐπεβάλετε τὸν κ. Βενιζέλον ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐνῷ ἡμεῖς πάντοτε τὸν εἴχομεν ὡς ἁπλοῦν κομματάρχην παλαίοντα νὰ συγκρατήσῃ ὀλίγους φίλους χωρὶς οὐδέποτε ν' ἀποκτήσῃ πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Κρητικῇ Βουλῇ. Σήμερον δέ, ὅτε ἡμέραι αἰθριώτεραι παρουσιάζονται ὀφείλει πρὸ παντὸς ἡ δημοσιογραφία καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἀνεπτυγμένη τάξις ἐν τῇ παλαιᾷ Ἑλλάδι νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ ἀντι—Κρητισμοῦ, δυστυχῶς διαδεδομένην εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ Κρὴς ὡς εἶναι διαπλασμένος μὲ ζύμην ἐθνικήν, δὲν εἶνε ὁ αἴτιος τοῦ γεννηθέντος συναισθήματος τοῦ Ἀντι—Κρητισμοῦ. Εἶνε ὑψίστη ἀνάγκη ἐργασίας συντόνου πρὸς τοῦτο καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐξυπηρετήσεως συμφερόντων ξένων περὶ χωρισμοῦ τῆς Κρήτης ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ὡς ὕπουλος προσπάθεια καταβάλλεται. Ἡμεῖς δὲ δηλοῦμεν ὅτι ἀποδοκιμάζομεν πᾶσαν παράβασιν τοῦ καθήκοντος ἐξ οἱουδήποτε Κρητὸς προερχομένην, ἂν δὲ τοιαύτη τις περιέλθῃ εἰς γνῶσιν μας θέλομεν καυτηριάσει βαρύτατα καὶ ἀποδοκιμάσει δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων παρ' οἱουδήποτε Κρητὸς καὶ ἂν ἤθελε διαπραχθῇ.

(Αὔριον τὸ τέλος)

* * *

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ ΟΘΩΜΑΝΩΝ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸ δύο ἡμερῶν ἐνῷ ὁ Χαλὴμ Βεγεράκης, μαραγκός, ἐπανήρχετο ἐκ Κολυμβαρίου Κισσάμου, ἔνθα μεταβὰς ἐπώλησεν ἀκίνητά του, καὶ παρὰ τὰ πρόθυρα τῶν Χανίων ἐγένετο θῦμα, ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ καὶ ἡμέρᾳ, δολοφονικῆς ἐπιθέσεως, καὶ μὲ δύο σφαίρας ἔμεινεν ἄπνους ὁ φιλησυχώτατος γέρων Χαλὴμ ἀγᾶς. Ὑποτίθεται ὅτι οἱ δολοφόνοι γνωρίζοντες ὅτι μετέφερε τὸ τίμημα τῶν πωληθέντων κτημάτων τὸν ἐφόνευσαν πρὸς λῄστευσιν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τόπος τοῦ δράματος παρὰ τὸν «Μακρὺν τοῖχον» εἰς ὃν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καὶ οὐ [illegible] ἐτο-